

Příběh Dany - cesta k Bohu, pokračování

By Návštěvník at Po, 10/17/2011 - 09:54

- [Životní příběhy](#) [1]

Tak tedy 10 let bez Něj. Vlastně mi nechyběl, když jsem k němu neměla vztah, ale už jsem se ho nebála. A nechtěla jsem, aby někdo věděl, že jsem byla věřící nebo lépe řečeno v nějaké náboženské organizaci. Pořád jsem ale v něj věřila jako ve stvořitele.

Byl rok 2009, byla jsem pár měsíců bez práce a náš malý nastoupil do první třídy. Ráno jsem ho vypravila, odvedla do školy a za chvíli zas zpátky. Můj muž jezdil do práce 20 kilometrů autem, a tak byla domácnost na mě. Snažila jsem se také pomáhat rodičům a bratrovi, kteří bydleli společně a zdraví jim silně ubývalo. Chovali se ke mě hrozně a ještě jsem u nich v domě potkávala další SJ, kteří tam jezdili jim ,pomáhat a dávali najevo, že o mě nestojí. Vždycky se zavřeli do pokoje a já nesměla nic slyšet. V té době tam jezdila často jedna jejich sestra a máma mi řekla, že už mě tam nechce vidět, že jí vše obstará Sonička.

Ale jezdit jsme k nim s manželem nepřestali a pracovali jsme pilně na zahradě na výměně plotů – všechno jim udělala a bavilo ho to. Jednou tam procházel starosta a krátce s námi mluvil a říkal: Tedy to je změna, já byl zvyklý, že se tu 40 let nic nedělo a teď vidím velkou změnu. Bylo fajn slyšet takovou pochvalu. Zkrátka a dobře ARMAGEDON nepřišel a rozpadlý dům se proměnil zásluhou normálně myslících lidí.

Jednou jsme takhle pracovali na výměně plotu a utekl nám pes. Dělal to často, byl to tulák, ale vždycky se vrátil. Tentokrát už ne. Slyšeli jsme jen hroznou ránu a pak ho našli ležet na silnici. Byl hodně zraněný po nárazu velkého auta, proto jsme urychleně hledali lékaře. Nakonec se ho po několika operacích podařilo zachránit a i když má následky pořád ho máme. Píšu tuto události proto, že to byl počátek satanových útoků a ten věděl, co se chystá. Jak jsem se tak starala o nemocného pejska a nosila ho ven ze schodů – byl těžký –spadla jsem za schodů a zranila si koleno. Musela jsem pak nosit ortézu. V té době mi pak začalo být hrozně špatně a podle dalších příznaků jsem zjistila, že jsem těhotná. Bylo to celé nějaké divné a lékař z nálezu zjistil že jde o mimoděložní umístění a musela jsem okamžitě do nemocnice. Nakonec to vše skončilo potratem a menší operací, bylo mi líp a mohla jsem domů. Hned ten den při návratu jsem se stavila u našich, protože bratr měl obrovskou kýlu a nechtěli s tím jít k lékaři – byla nutná operace a měli velký problém s krví – tedy žádnou krev při operaci. Můj táta mu tehdy dělal opatrovníka a nebyl schopen toto papírově vyřídit protože už na tom byl špatně. Tak jsem tedy zavolala sanitu, aby ho prohlédli doma a případně ho odvezli – vypadalo to moc ošklivě. Čekala jsem na cestě před domem, aby sanitáci trefili a z našeho domu vyšel cizí člověk asi tak 20letý a pustil se do mě. Že tam nemám vůbec chodit – on že je právní zástupce mého bratra a nesmím se s nimi stýkat. Nestačila jsem se divit té drzosti a podle parkujícího auta jsem poznala, že je u nás Sonička se svým synem. Čekali cíleně na mě.

Přijela sanita a vystoupili 4 lidé – i psycholog a pan ,právní zástupce‘ jim bránil ve vstupu do domu. Doktoři se nestačili divit, co se tam děje, ale vysvětlení jsem jim podala.

Druhý den mi manžel chtěl pomoci a šel do SÁLU KRÁLOVSTVÍ se Soničkou a jejím synem pohovořit o jejich chování. Stála jsem opodál a viděla jak ten její synáček začal mého muže mlátit a jeho matka Soňa na mě křičela, „Ty už k vašim nepáchněš“, načež jí její synáček řekl, „Ty drž hubu,“ a srazil jí k zemi. Lidi se sbíhali a ze SÁLU KRÁLOVSTVÍ vyšli nějakí bratři a museli násilníka usměrnit a odvést dovnitř. Nestačila jsem se divit, co to je za ,věřící‘. Píšu vše proto, abyste věděli, jak satan dokáže bojovat a používat k tomu lidi. Druhý den jsme šli na policii a udělali výpověď. Pořádek přece platí pro všechny i pro ty, kteří o sobě tvrdí, že JEN ONI ZDĚDÍ BOŽÍ KRÁLOVSTVÍ.

Trošku se to uklidnilo a Pán zřejmě zasáhl, abychom to vůbec vydrželi. Jednou jsem si při projíždění křižovaty všimla velkého billboardu - PŘEDNÁŠKY Z BIBLÉ... To bylo pro mě zvláštní - kdo to asi pořádá, která církev tady u nás ve městě jich bylo pět, ale nijak se aktivně neprojevovali. Zjistila jsem si adresu a připravovala se, že tam půjdu. Jistě chápete, že jsem dlouho váhala, už toho bylo v poslední době dost a nestála jsem do něčeho zase zabřednout.

Přednášek bylo hodně - celý cyklus a pár mi jich uteklo, než jsem šla. První, co jsem chtěla slyšet, byl životní příběh přednášejícího. Dorazila jsem na místo a hned u dveří mi několik lidí podalo ruku a říkali, kde si odložit a kde se můžu usadit. Bylo to vše dokonale zorganizované a každý byl vítán jako přítel. Sál byl hodně zaplněn a lidé seděli i na chodbě. Přišel řečník a pustili krásnou píseň o Bibli. Řečník byl mnoha lidem známý, ale já o něm nevěděla nic. Mluvil o sobě, měl život nabitý událostmi a pak řekl, že po smrti dvouměsíčního syna uvěřil v Boha: Byl to moc silný příběh doložený diapozitivy a texty z Bible. Na konci přednášky mohli někteří získat knihu v tombolu.

Byla jsem rozhodnutá jít zase. Manželovi jsem řekla, že je to moc fajn a že jestli nemá zájem nemusí se mnou jít a nevádí mi to. Víím, jak je hrozné někomu něco nutit, sama jsem toto užila vrchovatě. Další přednášky byly na určité téma a držely se pouze Bible. Některé vysvětlení mi ale přišlo nesprávné - stále u mě byl ten letitý vliv jediného výkladu.

Měla jsem nad čím přemýšlet! Začala jsem mít krásný pocit, který jsem nikdy nepoznala.

Zjištění, že PÁN všechny miluje a že působí a přivádí k sobě všechny lidi, nejenom jednu náboženskou skupinu, bylo ohromující! Zjistila jsem, že můžu věřit v BOHA a JEŽÍŠE stejně a že mám při tom svobodu jako člověk!

Na většinu přednášek se mnou chodil i manžel - sám chtěl a byl s námi i náš malý - bylo tam postaráno i o děti. ÚŽASNÉ. Přednášky skončily a v té poslední byla výzva: Vy, kteří jste uvěřili, a chtěli byste se dát pokřtít, pojdte dopředu a budeme se modlit. Váhala jsem, jestli mám jít, ale nakonec jsem šla. Bylo nás 17. Pak mi teprve docházelo, že toto vše oorganizuje nějaká církev ale vůbec nikdy jsem o ní neslyšela - Církev adventistů. Byla jsem rozhodnutá si vše dobře promyslet. Začali jsme chodit na bohoslužby jako rodina. Po nějakém čase jsme si domluvili s kazatelem studium Bible doma.

Myslela, jsem, že studovat Bibli ani nepotřebuju, že všechno znám. Výhodou bylo, že jsem uměla hledat v Bibli a znala spoustu textů z paměti, jenže ten výklad z minula byl hrozný. Jsem šťastná, že se to učím znovu, že BIBLÉ je kniha, kterou se učíme celý život abychom pochopili našeho PÁNA. Když jsme začínali se studiem BIBLÉ, konal se křest tří lidí, kteří přišli na přednášky a už byli připraveni svůj život odevzdat PÁNU.

Za půl roku se konal další a tam jsme byli pokřtěni s manželem a s námi jeden další bratr, který býval velkým hříšníkem! To bylo letos v lednu... Měla jsem to jako dárek k narozeninám. MŮŽU SLAVIT NAROZENINY. MŮŽU SVOBODNĚ MYSLET. A HLAVNĚ SI ZÍSKÁVÁM OSOBNÍ VZTAH K BOHU. Modlím se a mé prosby se často vyplní - můžu cítit přijetí od Pána. Můžu se modlit i ve sboru při bohoslužbě a to se u SJ nesmí!! Jaká změna a požehnání!!

Brzy po křtu jsem získala i zajímavé zaměstnání. Je to forma evangelizace a pracuji s knížkami i s Biblií. Dost se mi hodí zkušenost z práce dům od domu můžu teď s lidmi mluvit o čemkoli a rychle se přizpůsobím.

DÍKY PÁNU ZA TOTO VŠECHNO, CO MI DAL... A KDO BUDETE MÍT ZÁJEM, OZVĚTE SE MI. POMŮŽU ZRANĚNÝM...

Dana

e-mail: KDana@email.cz [2]

Zdrojové URL: <http://sj.rozcesti.org/node/472>

Odkazy:

[1] http://sj.rozcesti.org/taxonomy_vtn/term/52

[2] <mailto:KDana@email.cz>